

Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 1194-ҳадис

1194 - وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً، فَلَمْ يَزَلْ قَائِمًا حَتَّى هَمَمْتُ بِأَمْرِ سُوءٍ، قِيلَ: مَا هَمَمْتَ؟ قَالَ: هَمَمْتُ أَنْ أَجْلِسَ وَأَدْعُهُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ
1135، وسبق برقم 108].

1194. Ибн Масъуд розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Бир кеча Набий соллаллоху алайҳи васаллам билан намоз ўқидим. У зот қиёмда тураверганларидан бир ёмон иш қилмоқчи ҳам бўлдим».

«Нима қилмоқчи бўлдинг?» дедик. «Набий соллаллоху алайҳи васалламни (тик) қўйиб, ўзим ўтириб олмоқчи бўлдим», деди у».

Муттафақун алайҳ.

Шарҳ: Бу ҳадиснинг шарҳи 108-рақамли ҳадис остида келтирилган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARDLARI

